

VLAAMSE RAAD

BUITENGEWONE ZITTING 1988

Nr. 1

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 14 MAART 1988

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	1
L. Waltniel, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	2
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	2
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	6
J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid	6
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden	10
E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening	11
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	12
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
Nihil	
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie	13
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid	13
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt	13
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	14
P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting	15

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)

G. GEENS
VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 5
van 15 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Toepassing artikel 18 bij aan werving personeelsleden — Stand van zaken bij Vlaamse Executieve

In het kader van het aanstellen van personeelsleden wordt geregeld beroep gedaan op artikel 18, waardoor in feite afgeweken wordt van de normale procedure bij aanstelling van personeel.

Is het mogelijk mij te melden hoeveel keer in 1986 en 1987 door de Vlaamse Executieve beroep werd gedaan op dit artikel ?

Mag ik tevens vernemen voor welke functies dit geldig was ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Executieve tot op heden eenmaal toepassing heeft gemaakt van de bepaling van artikel 18 van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel.

Zulks gebeurde in 1986 nadat in het kader van een bevorderingsprocedure binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap door de Directieraad van dat departement met eenparigheid werd geadviseerd dat voor 2 betrekkingen van inspecteur-generaal (rang 15) respectievelijk bij het Bestuur Openbaar Krediet en bij het Bestuur Begroting en Boekhouding van de Administratie voor Financiën en Begroting, in het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen ambtenaren aan de gestelde vereisten voldeden om bedoelde hoog gespecialiseerde functies uit te oefenen. Dit had ongetwijfeld te maken met het feit dat bij de vorming van de Vlaamse Administratie — waarvan het personeelsbestand dat ingevolge artikel 88, § 2 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen aan de Vlaamse Executieve werd overgedragen, afkomstig is uit dertien verschillende nationale ministeries — vanuit de besturen Begroting en Openbaar Krediet van het Ministerie van Financiën, nagenoeg geen ambtenaren werden overgeheveld.

Tenslotte moge ik het geachte lid er op wijzen dat tegen de benoemingen bij toepassing van het voormelde artikel 18 van twee ambtenaren van het Rekenhof, titularis van de graad van eerste auditeur met een groot aantal jaren anciënniteit, geen enkel beroep bij de Raad van State werd aanhangig gemaakt.

Vraag nr. 8
van 25 februari 1988
van de heer H. SCHILTZ

Regeerakkoord Vlaamse Executieve — Correct taalgebruik

De luister en de bescherming van de cultuurtaal valt onder de bevoegdheid van de Vlaamse Regering.

Mogen wij hopen dat de Voorzitter van de Vlaamse Regering, bij de redactie van alle voor extern gebruik bestemde teksten, rekening houdt met de bedenkingen van de door de Vlaamse Regering gesubsidieerde „Vereniging Algemeen Nederlands” (VAN) ?

De Voorzitter van de VAN schreef naar aanleiding van uw regeerakkoord in „De Standaard” van 19 februari 1988 het volgende : „Alweer hebben we gelegenheid gehad om ons te ergeren. Na de talloze verzoeken van de Vereniging Algemeen Nederlands om de nodige zorg te besteden aan de officiële taal van de Vlaamse Gemeenschap, namelijk het Nederlands, is onze executieve er toch maar weer in geslaagd een regeerakkoord op te stellen dat bulkt van de stijl- en vooral taalfouten.

Er zijn grammatikale fouten (mits als voorzetsel gebruikt in plaats van voegwoord), verouderde woorden (elkeen, eenieder, aldus) verkeerde woorden en woordvormen (betoelaging, langs in plaats van door, verderzetten in plaats van voortzetten), nodeloze, foute en vaak zelfgemaakt bastaardwoorden (**ordonnance**-rend, innovatief, gefazeerd in plaats van geleidelijk, sectorieel in plaats van sectoriaal, dekrettaal, **gedekontreerd** enz.), belgicismen en vooral veel gallicismen (in functie van, globaal, problemen die zich stellen, overmaken, vrijwaren in plaats van veilig stellen, afspraken die zich opdringen, de nodige middelen voorzien en het voortdurend gebruik van de toekomstige tijd zoals in het Frans).

In dit land van de twee versnellingen is het taalgebruik van de Vlaamse regering duidelijk in de allerlaagste versnelling blijven steken. Of staat de versnellingshendel niet veeleer in achteruit ?

Wat denkt de Voorzitter van de Vlaamse Executieve van het aldaar geformuleerde voorstel om ten behoeve van de Vlaamse Regering een degelijk taaladviseur aan te stellen die alle voor extern gebruik bestemde teksten nakijkt of herschrijft ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat de tekst van het Regeerakkoord van de Vlaamse Executieve dat door de **meerderheids**-partijen op 30 januari 1988 werd goedgekeurd; inderdaad in bepaalde opzichten voor taalkundige verfraaiing vatbaar is. Dit kan in belangrijke mate verklaard worden door de specifieke manier waarop de tekst van het Regeerakkoord tot stand kwam. Aangezien niet werd uitgegaan van één globaal tekstvoorstel, zoals dit door een „**formateur**” kan worden voorgelegd, maar wel van twee afzonderlijke teksten, waarin de **aandachtspunten** van de respectieve coalitiepartners opgesomd werden, is het niet verwonderlijk dat het uiteindelijke regeerakkoord een aantal zinswendingen en

formuleringen bevat die een zorgvuldige afweging inhouden van twee tekstversies. Ik ben het evenwel niet eens met de stelling dat het Vlaamse Regeerakkoord „bult van de stijl- en taalfouten”.

Terloops doe ik opmerken dat een aantal woorden dat in de door het geachte lid aangehaalde tekst als foutief of niet correct wordt gebrandmerkt, zoals „innovatief”, „globaal” of „gefaseerd”, wel degelijk tot de Nederlandse taalschat behoort.

De oprechte bekommernis om de luister van de Nederlandse taal te beschermen mag inderdaad niet leiden tot variant onverdraagzaamheid of formeel purisme.

Wat de suggestie betreft om voor de diensten van de Vlaamse Gemeenschap een taaladviseur aan te werven, wil ik er het geachte lid attent op maken dat binnen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zowel een taaladviseur als een Raad voor Taaladvies operationeel zijn, die instaan voor de taalkundige zuiverheid van ambtelijke stukken. Het Regeerakkoord van de nieuwe Vlaamse Regering werd niet door deze Raad voor Taaladvies geïmplementeerd, omdat de onderhandelaars er de voorkeur aan gaven het betrokken document zo spoedig mogelijk ter beschikking te stellen van de leden van de Vlaamse Raad.

L. WALTNIEL
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik graag vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal worden gegeven door de heer J. Lenses, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Centra voor geestelijke gezondheidszorg

De centra voor geestelijke gezondheidszorg worden forfaitair gesubsidieerd.

Het zou niet meer dan normaal zijn dat deze centra hiervoor aan bepaalde eisen voldeden. Welke zijn deze ?

Antwoord

In het koninklijk besluit van 20 maart 1975 op de erkenning en subsidiëring van de centra voor geestelijke gezondheidszorg werd een forfaitaire financiering voorzien omdat zij, zowel op het curatieve als op het preventieve vlak, een aantal opdrachten hebben gekregen waarvoor een subsidiëring per prestatie niet de aangewezen formule is.

Op het curatieve vlak dient voor een aantal cliënten een hulpverlening te worden verstrekt waaraan gedurende een langere periode verschillende equipeleden van het centrum, evenals personen uit de omgeving van de cliënt (partner, familieleden.. .) participeren. Meestal wordt ook rond een cliënt overleg georganiseerd met de verwijzende instantie. Dit leidt tot een verscheidenheid aan prestaties en activiteiten die niet hanteerbaar zijn in een op de individuele cliënt gericht subsidiëringssysteem.

Het is evenwel vooral om de preventieve opdracht te kunnen realiseren dat het forfaitaire stelsel noodzakelijk is. Als voorbeeld kan hier de preventiewerking rond alcohol en drugproblemen worden vermeld.

De controle op de activiteiten van deze centra verloopt via regelmatige inspecties door ambtenaren behorend tot de administratie gezondheidszorg.

Van alle centra wordt vereist dat zij jaarlijks een activiteitenverslag beschikbaar stellen, waarin een overzicht wordt gegeven van zowel de curatieve als de preventieve activiteiten.

In samenwerking met de beide koepelorganisaties wordt gewerkt aan een registratiesysteem dat moet leiden tot een meer uniforme rapportering.

Vraag nr. 3
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw

investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het **toekomstcontract** dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, **Gemeenschapsminister van Economie**, de heer T. **Kelchtermans**, **Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt**, de heer P. Dewael, **Gemeenschapsminister van Cultuur**, de heer J. Dupré, **Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid**, de heer H. Weckx, **Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden**, de heer E. Beysen, **Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening**, de heer P. Breyne, **Gemeenschapsminister van Huisvesting**.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal worden gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 4
van 11 februari 1988
van de heer J. CAUDRON

Antidopingbeleid in Vlaanderen — Resultaten

Begin '87 is uw dienst, in samenwerking met de Vlaamse antidopingscommissie gestart met een actie op het terrein om het gebruik van verboden middelen in de sport aan banden te leggen.

Graag kreeg ik antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel urine- of bloedstalen werden er genomen ?
2. In hoeveel sportdisciplines werden stalen genomen ?
3. Hoeveel resultaten waren positief ?
4. Hoe ziet de verdeling van de positieve labotesten eruit in de verschillende sporttakken — percentage ?
5. Hoeveel positieve dopinggevallen werden doorgespeeld naar de Procureur des Konings ?
6. Welke straffen werden uitgesproken door de respectieve sportfederaties ?
7. Is de Minister van oordeel dat deze straffen of het gebrek daaraan van aard zijn om de sportbeoefenaar van doping te doen afzien ?
8. Welke afdoende maatregelen stelt de Minister voor om de antidopingcampagne van zijn kabinet met succes te bekronen ?

9. Hoeveel heeft deze antidopingcampagne tot nu toe gekost ? Hoeveel per test en in het geheel ?

Antwoord

In antwoord op de gestelde vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen.

Tot 31 december 1987 werden 1.027 urinestalen genomen in het kader van de dopingbestrijding.

De dopingcontroles werden uitgevoerd in 42 **sportdisciplines**.

63 van de gecontroleerde sportbeoefenaars waren **positief**.

De verdeling van de positieve labotesten in de verschillende sporttakken :

— wielrennen :	26
— atletiek :	4
— gewichtheffen :	5
— boksen :	3
— voetbal :	7
— motocross :	2
— roeien :	1
— volleybal :	1
— triathlon :	2
— krachtbal :	1
— waterski :	1
— biljarten :	3
— karabijnschieten :	1
— basket :	3
— hockey :	1
— zaalvoetbal :	1
— squash :	1

Het percentage positief bevonden sportbeoefenaars :

— wielrennen :	14 %
— atletiek :	4 %
— voetbal :	4,8 %
— zwemmen :	0 %

Wat de andere sportdisciplines betreft is het aantal verrichte controles te gering om conclusies te trekken uit de enkele positieve gevallen.

Alle positieve dopinggevallen werden aan de Procureur des Konings meegedeeld.

Wat de sanctionering door de diverse sportfederaties betreft, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

- De Koninklijke Belgische Wielrijdersbond heeft beslist geen sancties te nemen.
- De Vlaamse Wielrijdersbond nam de volgende sancties :
1 publikatie in het bondsblad.
1 schorsing.
1 diskwalificatie.
- De Wielerbond Amateurs Openbare Diensten :
1 diskwalificatie en schorsing.
- De Vlaamse Atletiekliga :
1 levenslange uitsluiting van deelname aan wedstrijden in het buitenland en 3 jaar verbod tot deelname in het binnenland.
1 levenslange uitsluiting van deelname aan wedstrij-

den in het buitenland en verbod van deelname gedurende 3 maanden aan wedstrijden in het binnenland.

1 effectieve schorsing van 2 jaar voor wedstrijden in het buitenland en 2 jaar voorwaardelijk in het binnenland voor een periode van 2 jaar.

De Koninklijke Belgische Voetbalbond neemt voorlopig geen sancties maar zal de uitspraak van de rechtbank uitvoeren.

De Koninklijke Belgische Boksbond :

1 schorsing gedurende 6 maanden en diskwalificatie.

De Koninklijke Belgische Biljartbond heeft nog geen sanctie getroffen omdat de bond geen specifiek dopingreglement heeft. Voor 2 positief bevonden spelers zal een beslissing worden genomen.

De Koninklijke Belgische Basketbond past zijn organiek reglement toe inzake bestraffing.

De Koninklijke Belgische Hockeybond maakt de dopinggevallen over aan de Algemene Raad die de nodige sancties treft.

De Krachtbalfederatie :

1 schorsing voor één maand.

De Landelijke Federatie voor Waterski :

1 diskwalificatie en schorsing.

De Koninklijke Belgische Motorrijdersbond :

1 geval verwezen naar het uitvoerend sportcomité.

De Belgische Liefhebbersmotorrijdersbond :

1 schorsing voor 3 wedstrijden.

De Gewichtheffersliga :

3 schorsingen voor 6 maanden.

Het Belgisch Volleybalverbond :

1 schorsing.

Ik ben van oordeel dat de strafbepaling door de federaties de sportbeoefenaars in belangrijke mate zal doen afzien van doping.

Ik meen dat het resultaat van de antidopingcampagne nog verder kan verbeteren door :

1. verdere uitbouw van de samenwerking met de federaties ;
2. een nieuwe informatiecampagne.

De organisatie van de dopingcontroles heeft tot nu toe ongeveer 5 miljoen frank gekost. De kostprijs per dopinganalyse bedraagt gemiddeld 3 .000 frank. Bovendien ontvangt de controlerende arts per opdracht een ereloon van 2.500 frank en een kilometervergoeding. Per opdracht worden gemiddeld 4 sportbeoefenaars gecontroleerd.

Vraag nr. 5

van 15 februari 1988

van de heer M. OLIVIER

Inventarisatie van medische gegevens door de overheid — Stand van zaken

Van verschillende zijden is reeds gepleit voor het ver-

zamelen en centraliseren van medische gegevens per individuele patiënt. Mits de nodige voorzorgen ter voorkoming van misbruik en schending van privacy komt een medisch eenheidsdossier over elke patiënt aan vele noden tegemoet.

De bundeling van vaststellingen en resultaten van voorgaande medische onderzoeken en ingrepen die de patiënt bij de huisdokter of de specialist, in ziekenhuizen of gezondheidsinstellingen heeft ondergaan, heeft uiteraard in de eerste plaats voordelen ten aanzien van het optimaliseren en op punt stellen van de medische behandeling. Het draagt tevens bij tot een wetenschappelijke onderbouw van de huisartspraktijk. Het biedt meer mogelijkheden tot overleg en samenwerking tussen de hulpverleners.

Daarnaast heeft het ook een besparende functie. De verzamelde gegevens vormen daarenboven een nuttig instrument ter ondersteuning van het wetenschappelijk onderzoek en het beleidsvoorbereidend onderzoek.

Graag had ik van de Minister een antwoord vernomen op de volgende vragen.

1. Welke instellingen en administraties op regionaal en provinciaal niveau verzamelen medische gegevens ? Bestaan tussen deze instellingen al concrete vormen van samenwerking ?
2. Kan de Minister een stand van zaken geven betreffende informatisering van deze diensten ?
3. Kan de Minister inzake deze informatisering een overzicht geven van de nodige investeringen in apparatuur, soft-ware en in personeelsomkadering, met de financiële repercussies ervan ?
4. Worden inzake het verzamelen van medische gegevens opdrachten uitbesteed ? Zo ja, aan welke instanties en tegen welke kostprijs ?
5. Bestaat er enige vorm van samenwerking tussen de instellingen op nationaal niveau en die op regionaal en/of provinciaal niveau ?
6. Krijgen de huisartsen momenteel toegang tot de gegevens verzameld door diverse administratieve diensten ? Zo ja, op welke manier gebeurt dit ?
7. Behoort een nauwere samenwerking met de huisartsen via een verdergaande informatisering tot de nabije toekomstmogelijkheden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag dien ik het geachte lid mede te delen dat er op dit ogenblik geen inventaris bestaat van de verschillende instanties die verplicht of gemachtigd zijn medische gegevens te verzamelen.

Verschiede instanties afhankelijk van verschillende beleidsniveaus houden zich bezig met het bijhouden van medische gegevens. Hierbij dient echter onderscheid gemaakt tussen individuele patiëntgegevens die bijgehouden worden door individuele verzorgers, ziekenhuizen of preventieve diensten en globale registratie van gezondheidsindicatoren bij overheidsdiensten zoals mijn eigen administratie en het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie.

Uiteraard kan ik enkel informatie verschaffen met betrekking tot de stand van zaken in mijn eigen administratie. De automatisering van de gezondheidsindicatoren binnen de administratie gezondheidszorg heeft op dit ogenblik betrekking op de geboorte- en sterftecijfers, de besmettelijke ziekten en de sexueel overdraagbare aandoeningen.

Drie tijdelijke medewerkers staan in voor de gegevensinvoer. De verdere verwerking van deze gegevens is een onderdeel van de globale informatica van de Vlaamse Administratie in samenwerking met het COI.

Het is onmogelijk de juiste kostprijs van deze projecten uit de globale kostprijs van de informatisering van de Vlaamse Administratie te isoleren.

Wat betreft de samenwerking met andere bestuursniveaus kan ik het geachte lid mededelen dat de medische demografische gegevens ingezameld worden in nauwe samenwerking met de gemeentebesturen.

Ten behoeve van vooral de huisartsen, maar ook andere geïnteresseerden wordt door mijn administratie trimestrieel het tijdschrift uitgegeven „Het epidemiologisch bulletin”, waarin de relevante resultaten na verwerking van de verschillende gegevens worden gerapporteerd.

Wat betreft de laatste vraag dien ik het geachte lid mede te delen dat ik op dit ogenblik ter zake geen bijzondere plannen heb.

Vraag nr. 6
van 17 februari 1988
van mevrouw N. MAES

Thuisverpleging bejaarden — Besparingen

Een bejaarde met meer dan 80 % invaliditeit kon vóór 1 januari 1988 beroep doen op thuisverpleging. Vanwege de mutualiteit kon een maximale hulp van 37 uren per week verkregen worden. Met de nieuwe wet zou dit alles afgebouwd worden tot 16 uur per week en dit ingaande vanaf 1 januari 1988.

Men kan echter gedurende 90 dagen maximale hulp verkrijgen. Daarna is een verlenging mogelijk mits een gunstige evaluatie van de adviseur. Zo kan nog gedurende maximaal 15 maanden een verlenging bekomen worden ; eerst gedurende een periode van 9 maanden en uitzonderlijk te verlengen op basis van een gemotiveerd verslag met 6 maand. Daarna is echter niets meer voorzien.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is dit „bevorderen” van de thuisverpleging ? Op termijn is iemand in die situatie wel verplicht om in een instituut te gaan leven.
2. Is de Minister van mening dat dergelijke maatregel besparend werkt ? En zo ja, hoeveel bedraagt deze besparing ?

Antwoord

In de eerste plaats wens ik het geachte lid te wijzen

op het feit dat het Besluit van de Executieve waarop het geachte lid doelt geen betrekking heeft op de thuisverpleging maar op de gezins- en bejaardenhulp.

Alle verplegingsbehoefteigen kunnen nog steeds zonder onderscheid of beperking beroep doen op de thuisverpleging.

Het Besluit van de Executieve heeft noodzakelijk als bedoeling de diensten van gezins- en bejaardenzorg in te zetten voor meer gezinnen en bejaarden dan heden, door enkele beperkende regels in verband met de langdurig intense hulp. Door de bevordering en de spreiding van de hulp over meer personen die hulp behoeven, kunnen meer personen geholpen worden.

De maatregel is een beheersmaatregel en geen besparingsmaatregel. De middelen die beschikbaar gesteld worden van de diensten voor gezins- en bejaardenhulp blijven even hoog, maar worden besteed ten bate van meer gezinnen en bejaarden.

Vraag nr. 7
van 18 februari 1988
van mevrouw N. MAES

Privé tunnels Schelde — Impact op volksgezondheid

Bij ons weten bestaan er meerdere tunnels onder de Schelde die firma's op de linkeroever verbinden met firma's op de rechteroever.

Graag had ik van de geachte Minister vernomen welke tunnels bestaan en of zij gevaar opleveren voor de volksgezondheid. Een daarmee samenhangende vraag is deze waarvoor de tunnels gebruikt worden. Welke procedures worden bij de bouw van dergelijke tunnels vereist ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat voor het bouwen en graven van de bedoelde tunnels zowel het Ministerie van Openbare Werken als het Ministerie van Economische Zaken bevoegd zijn.

De gestelde vraag dient derhalve gericht aan de heer Minister van Openbare Werken en aan de heer Minister van Economische Zaken.

Vraag nr. 8
van 22 februari 1988
van de heer L. VANHORENBEEK

Ultra-sonoreapparatuur voor afschrikking van honden — Gebruik door sportlui

Het huisdier heeft in onze maatschappij — ook traditioneel — een niet onbelangrijke plaats ingenomen en tot deze huisdieren behoren de honden. Welnu, sedert ongeveer een maand zouden er uit de Verenigde Staten in ons land apparaten ingevoerd worden die ultra-sonore geluiden, afschrikkend voor de hond maar niet waarneembaar voor de mens, verspreiden. Naar verluidt zouden deze apparaten — kostprijs ongeveer 2.000 frank — vooral bedoeld zijn om sportmensen (joggers

en dies meer) te beschermen tegen loslopende honden bij het trainen.

Mogen wij van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of onze informatie correct is ;
2. of deze apparaten inderdaad vrij op de markt mogen verkocht worden aan iedereen en door iedereen gebruikt worden tegen honden ;
- 3 of het bewezen is dat deze apparaten het gehoor bij de mens — vooral bij het kleine kind dat over een veel breder gehoor beschikt — niet schaden ;
4. kadert dit nog wel binnen het sportgebeuren op de openbare plaatsen overwegende dat de houder van een hond in dit land verplicht is deze aan een leiband te houden op de openbare weg ;
5. Is dit niet verontrustend voor mensen die in hun hond hun enige beveiliging zien ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag dien ik het geachte lid mede te delen dat het op de eerste plaats tot de bevoegdheid behoort, van de Minister van Economische Zaken enerzijds en de Staatssecretaris voor Volksgezondheid en Gehandicaptenbeleid anderzijds, om producten en apparaten die op de Belgische markt worden aangeboden op hun veiligheid te toetsen en eventueel ter zake reglementair op te treden.

De Gemeenschapsminister bevoegd voor het **Gezondheidsbeleid** kan ter zake enkel de bevolking beschermen door, waar noodzakelijk, gepaste voorlichting te verstrekken.

In aansluiting bij uw vragen heb ik derhalve mijn administratie verzocht een onderzoek in te stellen in verband met deze afschrikkingsapparatuur en hun eventuele schadelijkheid voor het menselijk gehoor, meer bepaald bij kinderen en zo nodig, mij voorstellen te doen omtrent een gepaste voorlichtingsactie in verband met deze gevaren.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 5
van 11 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Kabeltelevisiemaatschappijen — Uitzending verslag gemeenteraad

Kan ingevolge de recente wetgeving inzake lokale TV, een kabel-TV-maatschappij, bv. Havi-TV, wanneer ze dit wil een verslag van de gemeenteraad of een lokale activiteit op de kabel brengen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat ingevolge artikel 4 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klanken- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen, een **teledistributiemaatschappij** zich dient te beperken tot het verdelen van de krachtens dit decreet toegelaten klank- of televisieprogramma's. Deze programma's worden uitgebreid opgesomd in artikel 3 van het decreet. Nochtans mag een teledistributiemaatschappij door middel van een klank- of beeldbericht de abonnees inlichten omtrent de verdeelde programma's en de moeilijkheden die de werking van het net beïnvloeden.

Een verslag van een gemeenteraadszitting of een lokale activiteit kan enkel via de openbare omroep, voor zover zij zulks wenselijk zou achten, of via een conform aan hogergenoemd decreet en zijn uitvoeringsbesluiten erkende niet-openbare televisievereniging op de kabel worden gebracht.

J. DUPRE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU,
LANDINRICHTING EN KMO-BELEID

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke **beleidsdoelstellingen** ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord op zijn vraag zal gegeven worden door de **Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid**.

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Milieuschade veroorzaakt door ertstanker Borcea — Schadeclaim door organisaties voor vogelbescherming

De Roemeense ertstanker Borcea zou in de nacht van

7 op 8 januari jongstleden vermoedelijk door een ongeluk, 350 ton zware stookolie verloren hebben.

In Nederland werden reeds verschillende schade-eisen bekendgemaakt onder meer een van de Nederlandse Minister van Verkeer en Waterstaat, mevrouw Smit-Kroes.

Hoeveel bedroeg de schade in België ? Werd hier reeds een schade-eis ingediend bijvoorbeeld door de organisatie voor vogelbescherming ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

De Noordzee en de eventuele verontreiniging ervan ten gevolge van de scheepvaart ressorteert niet onder de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest.

Evenmin zijn mijn diensten in kennis gesteld van enige schadeëis naar aanleiding van het vermoedelijk per ongeluk lozen van zware stookolie door het Roemeense ertsschip Borcea.

Vraag nr. 3

van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernemen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

Vraag nr. 4

van 11 februari 1988
van de heer A. LARIDON

Oostende- Zandvoorde — Aanleg OVAM-stort

Naar ik heb vernomen zou de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) in samenwerking met IVBO, IVOO, IWO een stortplaats oprichten te Oostende-Zandvoorde en dit op gronden van de WZK. Aanvankelijk werd een oppervlakte van 5 ha vooropgesteld, nu spreekt men reeds van een oppervlakte van 12 ha.

Deze stortplaats zou worden aangelegd voor het storten van :

- slib van de WZK Oostende ;
- resten van de thermische behandeling van huishoudelijke afvalstoffen (met andere woorden vliegassen van huisvuilverbrandingsovens, giftig !) ;
- afvalstoffen afkomstig van septische putten ;
- afvalstoffen afkomstig van de normale dienstverlening en verzorging van passagiers op vliegtuigen en schepen ;

en — in geval van nood — voor het (tijdelijk ?) deponderen van :

- brandbaar Klasse II-afval, tengevolge van het uitvallen van een verbrandingsinstallatie (ook afval van Veurne en Brugge) ;
- verontreinigde grond, afkomstig van een accident in een waterwinningsgebied.

Zou ik van de geachte Minister mogen vernemen of dit alles met de waarheid overeenstemt ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Bij de OVAM is een onderzoek lopende aangaande het inrichten van een stortplaats op terreinen, nu toebehorend aan de WZK te Oostende-Zandvoorde/Oudenburg.

Voor een gedeelte (5 ha) van het betrokken terrein (totaal ongeveer 12 ha groot) werd aan de WZK door de Bestendige Deputatie van de Provincieraad een vergunning verleend op 20 december 1984 voor het exploiteren van een klasse II-stortplaats, met uitsluiting van de brandbare fractie van de huishoudelijke afvalstoffen.

Inleidende gesprekken werden gevoerd onder meer met de instanties die in de regio instaan voor de verwijdering van huisvuil (IVBO — IVOO — IWO).

Wat betreft de te storten afvalstoffen zou in eerste instantie vertrokken kunnen worden van de bestaande vergunning. Deze laat het storten toe van onder meer :

- steekvast slib van de WZK-Oostende ;
- afvalstoffen afkomstig van septische putten ;

afvalstoffen afkomstig van de normale dienstverlening en verzorging van passagiers op vliegtuigen en schepen ;

resten van de thermische behandeling van huishoudelijke afvalstoffen ;

vliegassen, van huisvuilverbrandingsovens worden evenwel niet toegelaten. Dit zijn industriële afvalstoffen die dienen gestort te worden op een stortplaats klasse I. Ook giftige afvalstoffen worden niet toegelaten. Deze vallen onder de wet van 22 juli 1974 op de giftige afval en het koninklijk besluit van 9 februari 1976 houdende algemeen reglement op de giftige afval. Hiervoor worden geen vergunningen voor het storten ervan verleend.

Tenslotte wordt, mits wijziging van de bestaande vergunning, gedacht aan een tijdelijke opslag van brandbare huishoudelijke afvalstoffen bij het uitvallen van een huisvuilverbrandingsoven (Oostende, Brugge, Veurne) en dit in afwachting van de nodige herstellingen. De voorziening van een tijdelijke opslagplaats voor grond, verontreinigd tengevolge van een ongeval in een drinkwaterwinningsgebied, wordt eveneens bekeken. Na onderzoek en in functie van de aard van de verontreiniging zal deze grond dan naar een geschikte verwijderingsinrichting afgevoerd dienen te worden.

Vraag nr. 5
van 11 februari 1988
van de heer J. VAN DER SANDE

Afvalcontainerbedrijf „Themar” te Bonheiden — Verslag OVAM

In antwoord op de vraag nr. 290 van 29 september 1987 van de heer Jef Ramaekers (Bulletin Vragen en Antwoorden Vlaamse Raad 16.10.87 p. 977) werd gemeld dat OVAM een omstandig verslag zal uitbrengen over de klachten met betrekking tot het afvalcontainerbedrijf „Themar” te Bonheiden.

1. Is dit verslag reeds uitgebracht ?
2. Welk zijn de krachtlijnen van dit verslag ?
3. Welke maatregelen zal de Minister nemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Regelmatig worden er door de dienst toezicht van OVAM controles uitgevoerd bij het afvalcontainerbedrijf „Themar” uit Bonheiden. Door het weigeren van Vlaamse aanvoerders van afvalstoffen op de stortplaatsen in Wallonië medio '87, ondervond dit bedrijf wel enige overgangsproblemen, zodat er regelmatig een te grote opslag van afvalstoffen te Bonheiden werd aangetroffen. De exploitant werd telkens aangemaand de vergunningsvoorwaarden te respecteren. De toestand blijkt nu gestabiliseerd.

Op 9.12.87 werd bij OVAM opnieuw melding gemaakt van het niet naleven van de uitbatingsvoorwaarden gevraagd bij het Besluit van de Bestendige Deputatie dd.

27.1.85. Op 16.12.87 werden door OVAM inderdaad overtredingen van de uitbatingsvoorwaarden vastgesteld. Door de politie van Bonheiden werd Proces-Verbaal opgemaakt en door OVAM werd opgelegd de uitbating vóór 1.1.88 conform de vergunning te laten verlopen. Bij een hernieuwde inspectie op 8.1.88 bleek de exploitant zich in regel te hebben gesteld.

De OVAM kreeg inmiddels opdracht om bij nieuwe overtredingen verbaliserend op te treden en zo nodig de vergunningverlenende overheid te verzoeken de vergunning in te trekken.

Tenslotte wens ik de aandacht te vestigen op het feit dat aan het containerbedrijf opgelegd werd een overslagregister bij te houden, zodat een effectieve controle kan doorgevoerd worden.

Vraag nr. 6
van 11 februari 1988
van mevrouw N. MAES

Dijkbreuk Stekene Vaart op 28 januari 1988 — Maatregelen in overleg met Polderbestuur

Wij vernemen dat er, ter voorkoming van dergelijke dijkbreuk, een akkoord werd getroffen tussen het Polderbestuur en de Vlaamse Gemeenschap.

Het akkoord bevat volgende afspraken :

- de Stekense Vaart zal erkend worden als waterloop van eerste categorie ;
- de trekgracht, die momenteel vlak naast de Vaart loopt, zal landinwaarts worden heraangelegd ;
- de dijken zullen met 1 meter verhoogd worden.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de Minister mij bevestigen dat deze afspraken effectief werden gemaakt ?
2. Is dit akkoord dat dateert van 22 januari 1988, reeds operationeel ?
3. Vallen de kosten van dit alles integraal ten laste van de Vlaamse begroting ? En indien ja, is de Minister niet van mening dat de problemen in het Land van Waas het gevolg zijn van het beleid inzake nationale infrastructuurwerken (in dit geval het Kanaal Gent-Terneuzen) ? Zouden de kosten aldus niet nationaal moeten verdeeld worden ?
4. Is de Minister niet van oordeel dat de verhoging van de dijken een nepoplossing is en niets afdoet aan het eigenlijke gevaar namelijk de te hoge waterstand in het Kanaal Gent-Terneuzen ? Het alternatief van „gecontroleerde overstroming” is enkel aanvaardbaar wanneer het water gezuiverd is.
5. Ziet de Minister andere alternatieven en zo ja, welke ?

Antwoord

Ik wens er vooreerst de aandacht van het geachte lid

op te vestigen dat het gedeelte van de waterloop nr. 1.250, de Stekense Vaart op het grondgebied van de stad Sint-Niklaas en de gemeente Stekene, vanaf de Moervaart tot aan de instroming van het gemaal „Hondsnest” van de polder Sinaai-Daknam nu reeds in de eerste categorie der onbevaarbare waterlopen is gerangschikt. Het gedeelte van de Stekense Vaart stroomopwaarts van de instroming van het gemaal „Hondsnest” tot aan het gemaal van Stekene is thans nog in de tweede categorie der onbevaarbare waterlopen gerangschikt en het valt onder de bevoegdheid van de polder Sinaai-Daknam aangezien het in het gebied van deze polder is gelegen.

Aangezien de Stekense Vaart van de Moervaart tot aan het gemaal te Stekene ingedijkt is, is het wenselijk dat verbeteringswerken aan de waterloop zelf, of aan de dijk ken, gemeenschappelijk zouden worden uitgevoerd door het Vlaamse Gewest en door de polder Sinaai-Daknam. Deze werken zijn, in tegenstelling met wat het geachte lid meent niet veroorzaakt door de hoge peilen in het Zeekanaal van Gent doch wel door de steeds snellere en hogere afvoer vanuit de hoger gelegen gronden naar de Stekense Vaart en de Moervaart.

Uit het technisch onderzoek is gebleken dat de dijken van de Stekense Vaart dienen verhoogd te worden tot het peil 6,00 + T.A.W., dit is een maximum verhoging met 0,80 m, dat de dijkkruin tot 4,00 m dient verbreed te worden en dat de taludhellingen aan land- en waterzijde dienen aangepast te worden. Hierbij zal de trekgracht langsheen de dijk landwaarts worden verschoven om de dijkverzwaring mogelijk te maken. Deze werken zullen, na de nodige vergunningen en de grondverwervingen door en op kosten van het Vlaamse Gewest worden uitgevoerd op het gedeelte van de waterloop dat in de eerste categorie is gerangschikt, aangezien de bevoegdheid betreffende de onbevaarbare waterlopen, overeenkomstig artikel 6 § 1, III, 8° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen tot de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest behoort. Zoals ik reeds hoger verantwoord heb, zie ik geen reden om deze bevoegdheid voor wat de Stekense Vaart betreft, opnieuw aan de Staat af te staan.

Voor het gedeelte van de Stekense Vaart dat onder de bevoegdheid van de polder Sinaai-Daknam valt, dienen deze werken door de polder zelf te worden uitgevoerd. Het Vlaamse Gewest kan ze enkel, in uitvoering van het koninklijk besluit van 23 juli 1981 subsidiëren. Evenwel heeft mijn voorganger, de heer P. Deprez, Gemeenschapsminister van Externe Betrekkingen, met het oog op een eventuele rangschikking van dit gedeelte van de Stekense Vaart in de eerste categorie, er op aangedrongen dat de niet-gesubsidieerde kosten voor de werken aan dat gedeelte, zouden worden verdeeld onder de provincie Oost-Vlaanderen, de stad Sint-Niklaas, de gemeente Stekene en de polder Sinaai-Daknam. Het is mij echter niet bekend in hoeverre deze vier belanghebbende besturen reeds een overeenkomst ter zake hebben afgesloten.

Tenslotte merk ik op dat er geen echte wisseloplossingen op korte termijn zijn voor de versteviging en de verhoging van de dijken van de Stekense Vaart. Wel kan de verhoging van de afvoer naar de Stekense Vaart

en de Moervaart verminderd worden door de bouw van vertragende kunstwerken zoals stuwen of kleine wachtbekkens op de Molenbeek, de Zwarte Beek en de Belselebeek.

Dergelijke werken, die in opdracht van de polder Sinaai-Daknam of van de stad Sint-Niklaas moeten worden uitgevoerd, moedig ik sterk aan. De aanleg van overstromingszones langsheen de Stekense Vaart, lijkt mij voor het ogenblik, en zelfs na volledige zuivering van het afvalwater in het stroomgebied van de Stekense Vaart en de Moervaart, geen goede wisseloplossing, aangezien ze de bouw van een afsluitmechanisme op de Stekense Vaart, van een bijkomend gemaal met sifon, van een overstortdrempel in de dijk van de Stekense Vaart en van de grondverwerving van de gehele overstromingszone inhoudt. Een dergelijke wisseloplossing is zeer duur en ingewikkeld; de kredieten die mij ter beschikking staan laten enkel een snelle, goedkopere en degelijke oplossing toe.

Vraag nr. 8
van 15 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Internationale Maascommissie — Oprichting

De Waterleidingsbedrijven in België en Nederland die op het Maaswater zijn aangewezen voor de productie van drinkwater ten behoeve van ca. 5 miljoen inwoners, zijn ernstig verontrust door de impasse waarin het bilaterale overleg tussen België en Nederland alsmede tussen België en Frankrijk, over de kwaliteit en de kwantiteit van het Maaswater, geruime tijd verkeert. Met zorg constateren zij eveneens dat de sanering van de afvalwaterlozingen op de Maas sinds het begin van de jaren tachtig stagneert. Daarenboven dreigt zelfs toename van de verontreiniging, bijvoorbeeld ten gevolge van zoutlozingen en de verwerking van mestoverschotten door afvalwaterzuiveringsinstallaties.

Om een bijdrage te leveren tot het doorbreken van de genoemde impasse en daarbij het belang van de openbare drinkwatervoorziening te accentueren hebben de Samenwerkende Rijn- en Maaswaterleidingbedrijven (RIWA) en de Brusselse Intercommunale Watermaatschappij (BIWM) gezamenlijk een Maas-Memorandum 1988 uitgegeven, waarin zij met 10 stellingen duidelijk maken welke elementen uit het oogpunt van de openbare drinkwatervoorziening noodzakelijk zijn voor een verantwoord beheer van de Maas. Tevens stellen zij saneringsdoelstellingen voor in de vorm van grenswaarden voor de kwaliteit van het Maaswater.

RIWA en BIWM bepleiten de instelling van een Internationale Commissie ter Bescherming van de Maas tegen verontreiniging, waarin alle Maasoeverstaten alsmede de Europese Commissie vertegenwoordigd zijn. Dit vormt een essentiële voorwaarde voor een effectief integraal kwaliteitsbeheer van de Maas.

Gaat u akkoord met de oprichting van bedoelde Internationale Maascommissie en met de stellingen dat de grenswaarden die in het Maas-memorandum 1988 zijn vervat, ten grondslag worden gelegd aan het beleid ten aanzien van de Maas ?

Kunt u ter zake zelf geen initiatief nemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen inzake het Maas-memorandum, opgesteld door de waterleidingsbedrijven in België en Nederland die het Maaswater als drinkwater benutten, kan ik het geachte lid mededelen dat de gestelde problematiek mij ten zeerste bekommert.

Internationaal overleg is hier aangewezen.

Daar het een internationale aangelegenheid betreft behoort deze materie tot bevoegdheid van de nationale overheid. Het Vlaamse Gewest wenst hierbij evenwel actief betrokken te worden. Het is evident dat bij dit overleg, als basis, internationaal aanvaarde immissiewaarden in het Maaswater, zouden dienen.

Ter zake heb ik mijn nationale collega dan ook verzocht het initiatief te nemen. Ik zal de nodige stappen nemen om in een op te richten overlegorganisatie de medewerking van de Vlaamse Administratie te verzekeren.

**Vraag nr. 9
van 15 februari 1988**

van de heer A. OP 'T EYNDE

Vlaams bospatrimonium — Aankoop dienstvoertuig voor boswachters met radio-zendontvangstoestel

Het bospatrimonium in ons land, inzonderheid in het Vlaamse Gewest, wint alsmear aan belang vooral in het kader van het welzijnsbesef en milieubescherming.

Dit bospatrimonium wordt hoofdzakelijk bewaakt door de technische beambten, genaamd „boswachters”, deel uitmakend van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu. Deze boswachters zijn voornamelijk belast met de wetgeving inzake de boswet, de jachtwet, riviervisserij, natuurbehoud, het veldwetboek van 7 oktober 1886, de diergeneeskundige politie en schadelijke insecten, de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, de onbevaarbare waterlopen. Deze agenten zijn dus belast met een zware en belangrijke opdracht.

Daarom komt het mij onlogisch voor dat zij, hun dienstronden nog steeds dienen te verrichten met de fiets en zonder ook maar enige radiocommunicatie-mogelijkheid met politie, rijkswacht, brandweer of andere hulpdiensten.

Met het oog op een eigentijdse bewaking van ons Vlaams Bospatrimonium had ik graag van de geachte Minister vernomen of de intentie bestaat om in een zeer nabije toekomst deze beambten te voorzien van een dienstvoertuig en een draagbaar radio-zend/ontvangstoestel ?

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid er op te wijzen dat de voornaamste taak van de technische beambten van Waters en Bossen betrekking heeft zowel op het beheer als op de bewaking van bossen, natuurreservaten, jacht- en visgebieden.

Tevens leert de ervaring dat een veralgemeend gebruik van motorvoertuigen de grondige kennis van het terrein, die noodzakelijk is voor een verantwoord beheer, niet steeds bevordert en bovendien niet automatisch leidt tot een betere bewaking.

Wat betreft de installatie van een communicatienet, onderzoekt de bosadministratie sinds enige tijd het gebruik van moderne communicatiesystemen.

Zodra door de onderzochte systemen voldaan wordt aan de hoge technische eisen, en de nodige kredieten beschikbaar zijn, zal hierover een beslissing genomen worden.

**Vraag nr. 12
van 24 februari 1988
van de heer J. CUYVERS****Ruilverkaveling te Horebeke — Bescherming landschap en groenbestand**

Een aantal mensen maken zich ongerust over het feit dat een eventuele ruilverkaveling de huidige schoonheid van het landschap in Horebeke zou schenden.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. of er plannen tot ruilverkaveling bestaan voor Horebeke ? Zo ja, wat behelzen deze plannen ?
2. Welke maatregelen worden eventueel voorzien om het boom- en groenbestand in de streek te beschermen en zelfs eventueel uit te breiden ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid mededelen dat bij ministerieel besluit van 3 december 1987 een onderzoek werd ingesteld naar het nut van de ruilverkaveling te Horebeke en omgeving. Ter zake werd trouwens reeds op 23 december 1983 door meer dan twintig belanghebbenden een aanvraag tot ruilverkaveling ingediend. Op dit ogenblik bestaan er uiteraard nog geen plannen tot ruilverkaveling, zodat er ook nog geen sprake kan zijn van eventuele maatregelen om het boom- en groenbestand te beschermen of uit te breiden. Een en ander zal ter gelegenheid het voorwerp uitmaken van een multidisciplinair onderzoek, waarbij een inventaris en een evaluatie zal gemaakt worden van de landbouweconomische, de infrastructurele, de sociologische en de landschappelijk-ecologische randvoorwaarden en doelstellingen van het gebied.

**H. WECKX
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS
EN BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN****Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN****Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie**

Het probleem van de migranten is in West-Europa op

een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

Hiermede deel ik het geachte lid mee dat op zijn vraag het gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid.

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Hiermede deel ik het geachte lid mede dat op zijn vraag het gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering, Gemeenschapsminister van Economie.

E. BEYSEN **GEMEENSCHAPS MINISTER VAN** **BINNENLANDSE AANGELEGHENEDEN EN** **RUIMTELIJKE ORDENING**

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

Op de bovenvermelde vraag zal de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, een gecoördineerd antwoord verstrekken.

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Kasteel Snoy te Melsbroek — Wijziging van bestemming

Graag vernam ik op welke argumenten u zich steunde om uw goedkeuring te geven om het kasteel Snoy te Melsbroek om te vormen tot club-house en diensten-centrum ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat mijn voorganger beroep tegen de weigering van de aanvraag tot bestemmingswijziging heeft ingewilligd met de volgende argumenten : „dat het ontwerp, overeenkomstig artikel 44 § 1.7. van de stedenbouwwet, een gebruikswijziging van een bestaand en als vergund te beschouwen kasteel tot clubhuis beoogt : dat het wijzigen van de bestemming van een kasteel tot clubhuis geen ruimtelijke implicaties heeft ten overstaan van het omgevend park ; dat de valorisatie van het bestaande gebouwenpatrimonium de grondslag was van het decreet van 28 juni 1984, dat door het creëren van een nieuwe functie het behoud van het gebouw gevrijwaard wordt, dat de gebruikswijziging de inrichting en de sociale functie van het parkgebied niet in het gedrang brengt, dat de afgifte van

de vergunning de goede plaatselijke aanleg van het gebied niet in gevaar brengt, dat de vergunning kan afgegeven worden. ”

Vraag nr. 3
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

Antwoord

Op de bovenvermelde vraag zal de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, een gecoördineerd antwoord verstrekken.

P. BREYNE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op zijn vraag verstrekt wordt door de Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid.

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer H. DE LOOR

Sociale huurwoningen — Toestand in Oost-Vlaanderen

Kan de Minister mij mededelen en dit per arrondissement voor de provincie Oost-Vlaanderen :

- hoeveel sociale huurwoningen er momenteel zijn ;
- hoeveel kandidaat-huurders er op de wachtlijsten staan voor het bekomen van een sociale woning ;
- hoeveel sociale woningen er werden gebouwd van 1980 tot en met 1987 ;
- welke de aanbestedings- en bouwprogramma's zijn voor 1988 ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vragen heb ik de eer hem de volgende beschikbare gegevens te verstrekken.

1. Aantal sociale huurwoningen :
 - arrondissement Aalst : 2.789
 - arrondissement Dendermonde : 3.999
 - arrondissement Eeklo : 1.922
 - arrondissement Gent : 12.919
 - arrondissement Oudenaarde : 1.306
 - arrondissement St.-Niklaas : 4.727

2. Kandidaat-huurders op de wachtlijsten :

		Dubbele aanvra- gen	Enkel- voudige aanvragen
— arrondissement Aalst	2.012	112	1.900
— arrondissement Dendermonde	1.857	49	1.808
— arrondissement Eeklo	963	172	791
— arrondissement Gent	10.951	500	10.451
— arrondissement Oudenaarde	514	41	473
— arrondissement St.-Niklaas	4.189	226	3.963

3. Aantal aanbestede woningen 1980 - 1987

- arrondissement Aalst : 592
- arrondissement Dendermonde : 579
- arrondissement Eeklo : 318
- arrondissement Gent : 1.172
- arrondissement Oudenaarde : 255
- arrondissement St.-Niklaas : 1.078

4. De aanbestedings- en bouwprogramma's zijn voor 1988 tot nu toe niet goedgekeurd.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69, 5)

Nihil.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69, 5)

G. GEENS
VOorzitter van de Vlaamse
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ECONOMIE

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Vraag nr. 3
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar

zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN,
GEZIN EN VOLKSGEZONDHEID

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
TEWERKSTELLING, VORMING EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migrantenbeleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële

middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik gaarne vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

P. DEWAELE
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer J. DEVOLDER

BRT-buitenlandse correspondenten — Honoraria en standplaatsen

De BRT-radionieuwsdienst doet beroep op 36 buitenlandse correspondenten, onder welke 7 Vlamingen.

De Minister gelieve mij mede te delen welk bedrag aan honoraria deze correspondenten in totaal ontvingen in 1985-1986 en 1987. In zijn antwoord op een vorige vraag gaf de Minister de landen op waar de 7 Vlaamse correspondenten werkzaam zijn. Graag bekwam ik de standplaatsen van de 29 overige **correspondenten**.

Dat men niet overal in de wereld bekwame Vlaamse journalisten kan vinden, kan men wel aannemen. Dat hoge verblijfs- en werkingskosten een struikelblok kunnen zijn, ligt eveneens voor de hand. Dat men geen bekwame Vlaamse journalisten aantreft te Parijs of Amsterdam valt te betwijfelen. Bovendien zijn de verblijfskosten voor een Vlaming doorgaans niet groter dan voor een Nederlander.

Vraag nr. 2
van 11 februari 1988
van de heer J. CAUDRON

VZW Vlaamse Wielerschool — Diploma's van de lesgevers

De trainers/lesgevers van de vzw Vlaamse Wielerschool beschikken over de volgende mogelijke diploma's : Lic. LO ; regent LO ; trainer LCK ; hulptrainer LCK ; gelijkgesteld met trainer LCK op basis van ervaring.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Werd de gelijkstelling met trainer LCK op basis van ervaring verworven door een regularisatie-examen volgens de LCK-reglementering ?
2. Werd de gelijkstelling met trainer LCK op basis van ervaring goedgekeurd door de LCK-koepel en op welke datum ?
3. Indien de gelijkstelling met trainer LCK gebeurde buiten LCK om, wie heeft dan de gelijkstelling beslist en wanneer ?

Vraag nr. 3
van 11 februari 1988
van de heer J. CAUDRON

VZ W Vlaamse Wielerschool — Begeleiding beroepsrenners

Binnen de vzw Vlaamse Wielerschool zijn 2 personeelsleden voltijds tewerkgesteld voor advies en begeleiding van de wielerploeg, dit met het oog op de doorstroming naar een professionele carrière.

De uitgavepost voor 1987 bedroeg hiervoor 2.143.519,- frank.

Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welk diploma bezitten de 2 full-time tewerkgestelde personeelsleden ?
2. Hoe verdedigt de administratie deze steun aan een niet erkende landelijke sportfederatie (KBWB) aangezien het hier gaat over steun aan atleten van de KBWB en over begeleiding tot beroepsrenners binnen deze KBWB ?
3. Welke initiatieven zijn er de laatste 5 jaar genomen door de Gemeenschapsministers van Cultuur om de KBWB en andere niet gesplitste bonden aan te sporen tot splitsing, vooral gezien de bevoorrechte behandeling door de sportredactie van de BRT, waarover de Gemeenschapsminister voorgedij heeft ?

Vraag nr. 1
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Migranten beleid — Financiële middelen, doelstellingen en bevordering integratie

Het probleem van de migranten is in West-Europa op een verscheiden manier aangepakt. Zelfs binnen de Gewesten van ons land bestaat er een onderling verschil.

Gaarne had ik vernomen welke concrete financiële middelen in het jaar 1987 en 1988 voorzien zijn voor het migrantenbeleid ?

Tevens zou ik graag vernemen welke beleidsdoelstellingen ter zake geformuleerd zijn ?

Tenslotte zou het mij benieuwen te weten op welke manier de integratie van migranten door uw departement wordt bevorderd ?

Vraag nr. 6
van 11 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Vlaamse circussen — Steunmaatregelen

De Vlaamse circussen voelen zich in hun bestaan bedreigd door een ongebreidelde wildgroei van buitenlandse circussen in Vlaanderen.

Is het niet mogelijk het aantal buitenlandse circussen dat Vlaanderen jaarlijks bezoekt, in aantal en in plaats te beperken ?

Kunnen de beschikbare subsidies voor de verschillende cultuurvormen niet herverdeeld worden zodat ook het circus aan zijn trekken komt ?

Kunnen de bezoeken van onze scholen aan Vlaamse circussen niet worden gestimuleerd ?

Vraag nr. 7
van 11 februari 1988
van de heer J. VALKENIERS

Wielerbond — Oplegging verplichte verzekering voor seingeverers bij wielervedstrijden

Wielervoetsen kunnen en mogen zelfs niet plaatsgrijpen als er niet voldoende seingeverers ter plaatse zijn.

Eind vorig jaar werd een seingever uit Sint-Katelijne-Waver, lid van de civiele bescherming aldaar, door het Hof van Beroep van Antwerpen, burgerlijk verantwoordelijk gesteld voor een ongeval dat zich voordeed op een wielervedstrijd te Onze-Lieve-Vrouw-Waver in september 1981, waar hij als lid van de civiele bescherming een seingeverstaak vervulde.

Door een beoordelingsfout botsten 2 vrachtwagens op mekaar en hij moet 1 miljoen frank schadevergoeding betalen. Omdat hij het financieel niet aankon werd ondermeer zijn inboedel publiek verkocht.

Men kan zich de vraag stellen of hier de civiele bescher-

ming of de Wielerbond of de organisatoren van de koers niet eerder verantwoordelijk waren, doch de rechtbank stelde de persoon in kwestie burgerlijk verantwoordelijk zodat er geen twijfel meer is.

Dit heeft natuurlijk tot gevolg dat het voor inrichters van een koers steeds moeilijker gaat worden om nog seingeverers te vinden en de gevaren steeds groter worden.

Kan hier geen verplichte verzekering worden opgelegd aan de Wielerbond of aan de organisatoren zodat de seingeverers verzekerd zijn ? Of ziet u een ander middel om dit probleem op te lossen ?

Vraag nr. 8
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het toekomstcontract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer, E. Beynen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening, de heer P. Breyne, Gemeenschapsminister van Huisvesting.

P. BREYNE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
HUISVESTING

Vraag nr. 3
van 11 februari 1988
van de heer M. DIDDEN

Investeringsprogramma Vlaamse Executieve 1987 — Gerealiseerde projecten in de provincie Limburg

In het investeringsprogramma van de Vlaamse Executieve is voor 1987 een bedrag voorzien van ca. 22 miljard frank.

Mag ik opgesplitst per Vlaamse provincie vernemen

welk bedrag tot op heden reeds is vastgelegd uit uw investeringsprogramma ? Tevens had ik graag vernomen in hoever de bedragen voorzien voor de provincie Limburg verwezenlijkt of geëngageerd zijn voor 1987 ?

Mochten er met betrekking tot het engagement voor de provincie Limburg, zulks ingevolge het **toekomst-**contract dat eind april met deze provincie werd aangegaan, bepaalde projecten tot hiertoe niet uitvoerbaar zijn, mag ik u dan vragen deze projecten, alsmede de redenen van niet-uitvoering te vermelden ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn, Gezin en Volksgezondheid, de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling, Vorming en Openbaar Ambt, de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, de heer J. Dupré, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Landinrichting en KMO-beleid, de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Onderwijs en Brusselse Aangelegenheden, de heer E. Beysen, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Ruimtelijke Ordening.